

ΟΜΙΛΙΑ
ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ
κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ
ΕΝ ΤΩ Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΩ Ι. ΝΑΩ Ι. ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΚΡΗΝΗΣ
(Κρήνη Ίωνίας Μ. Ασίας, 10 Φεβρουαρίου 2018)

* * *

Εὐγενεστάτη Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Σμύρνη κυρία Ἀργυρώ
Παπούλια,

Πατέρες καί ἀδελφοί, πάντες οἱ προσελθόντες ἐκ τῶν ἐγγύς καί
ἐκ τῶν μακρῶν καί συνευφραϊνόμενοι μετὰ τῶν παρὰ τὰς διεξόδους
τῶν ὑδάτων ἀναπαυομένων ψυχῶν τῶν ἀπό αἰῶνος ἀειμνήστων
Κρηنيωτῶν,

Τέκνα ἐν Κυρίῳ εὐλογημένα καί φιλέορτα,

Λάμπει σήμερον ἡ Κρήνη τῆς Ἰωνίας, ἐορτάζουσα τόν ἐπώνυμον
τῆς **χαρᾶς** προστάτην τῆς Ἁγίου Ἱερομάρτυρα Χαραλάμπε. **Λάμπει** ἡ
πάντοτε φωτεινή φύσις τῆς Ἰωνίας καί ἡ ἄβυσσος τῆς θαλάσσης τῶν
Ἰωνικῶν παραλίων. **Λάμπει** ἡ κτίσις πᾶσα. **Λάμπει** ὁ πανηγυρίζων
Ἱερός οὗτος Μητροπολιτικός Ναός, εἰς τόν ὁποῖον ἱερουργεῖται σήμερον
ὑπέρ τοῦ κόσμου παντός τό μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας καί
ἀνέρχονται εἰς τὰς καρδίας μας **μνήμαι** καί **μεγαλεῖα** καί **δόξαι**,
παρελθοῦσαι κατὰ τὰ κρίματα τοῦ μεγάλου Θεοῦ "ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ",
καί ἀναρριπίζονται εἰς τήν προσευχητικήν μας δέησιν οὐδέποτε
καταισχύνουσαι **ἐλπίδες**. **Λάμπουν** σήμερον, Σάββατον τῶν Ψυχῶν, αἱ
ζῶσαι ψυχαί τῶν ἐνθάδε ἐν εἰρήνῃ καί ἐν τραγικαῖς συμφοραῖς τοῦ
βίου ἀναπαυομένων καί τῶν ἐν ὁδοιπορίαις καί ξενιτεῖα τελειωθέντων
πολλῶν Κρηنيωτῶν, καθορῶσαι ἀρρήτως καί μυστικῶς πάντας ἡμᾶς
ἀναπέμποντας δεήσεις καί προσευχάς ὑπέρ ἐκείνων καί ὑπέρ ἑαυτῶν
καί ὑπέρ τοῦ σύμπαντος κόσμου. **Λάμπουν**, ἰδιαίτερος, τὰ ἰδικά μας
πρόσωπα, ἀξιουμένων ὑπό τῆς Χάριτος τοῦ Κυρίου νά ζῶμεν ἄρρητα
καί ἀνεκλάλητα **μυστήρια Θεοῦ**, τιμῶντες Χαραλάμπε τόν ἔνδοξον,
τόν πάντοτε, καί σήμερον ἰδιαίτερος παρέχοντα "ἴσιν ἀλάθητον

νόσων πολυτρόπων καί παραμυθίαν τῶν συμφορῶν καί λυπηρῶν", ὁμολογοῦντες τήν "χάριν τῶν ἰάσεων καί τῶν θαυμασίων του τήν πληθύν καί τάς δωρεάς του" καί προσευχόμενοι ἵνα τῇ πρεσβείᾳ αὐτοῦ "ῥυσθῶμεν ὀργῆς καί θλίψεως" (πρβλ. ἀκολουθίαν Μ. Ἑσπερινοῦ ἑορτῆς).

Ὁ Ἅγιος Χαραλάμπης καί οἱ μακαριστοί ἐκεῖνοι καί εὐλαβεῖς Τσεσμελήδες, οἱ ὅποιοι τό 1832 ἀνήγειραν τόν Ἱερόν τοῦτον Ναόν, καί αἱ ψυχαί πάντων τῶν τήν "ἀειτάραχον τοῦ βίου θάλασσαν πλευσάντων" ἀειμνήστων Κρηنيωτῶν, ὑπέρ τῶν ὁποίων ἰλαστήριοι προσευχαί καί δεήσεις ἀναπέμπονται σήμερον ἐν τῷ οἰκείῳ αὐτῶν τόπῳ ὑφ' ἡμῶν τῶν ζώντων καί περιλειπομένων, συνεορτάζουν καί λάμπουν -λάμπομεν ὅλοι- ἀπό χαράν καί μυστικήν εὐφροσύνην καί ἀγαλλίασιν. Μέ τήν οὐδόλως καί ὑπό οὐδενός ἀφαιρουμένην ἄρρητον ταύτην μυστηριακὴν χαράν, χαιρετίζομεν πατρικῶς ὅλους σας, τοὺς ἀγαπητοὺς προσκυνητάς, οἱ ὅποιοι ὀρθρίσατε πρὸς τόν Ἅγιον τοῦ Θεοῦ, "διότι φῶς τά προστάγματα τῆς παρουσίας" Του, παρακαλοῦντες ὅπως κατὰ τάς ἡμέρας ταύτας τάς πονηράς "τῆς συνοχῆς ἐθνῶν ἐν ἀπορία ἠχούσης θαλάσσης καί σάλου, ἀποψυχούντων (καθημερινῶς) ἀνθρώπων ἀπό φόβου καί προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ", ὁδηγῆ ὁ "βάθει σοφίας τά πάντα οἰκονομῶν καί τό συμφέρον ἀπονέμον τοῖς πᾶσι μόνος δημιουργός" Κύριος τόν νοῦν καί τάς καρδίας μας "ἐν τρίβῳ ζωῆς", ὅτι ἐν Αὐτῷ, ζῶντες καί κεκοιμημένοι "τήν ἐλπίδα ἀνεθέμεθα, τῷ ποιητῇ καί πλάστῃ καί Θεῷ ἡμῶν" (ἀπολυτίκιον κεκοιμημένων).

Ἀδελφοί καί τέκνα,

Ἀληθῶς, λύσαντες τόν ἱμᾶντα τῶν ὑποδημάτων μας, εἰσωδεύσαμεν καί ἰστάμεθα ἐν τόπῳ ἀγίῳ, ἐν τόπῳ Ὁρθοδόξου μαρτυρίας καί εὐγλώττων μαρτυριῶν χαρᾶς τῆς ζωῆς καί κλαυθμῶν καί πόνων καί θλίψεων καί κακουχιῶν. Ἡ περιοχὴ αὕτη τῆς Κρήνης, τοῦ Τσεσμέ, τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, τῆς Κάτω Παναγιαῖς, τοῦ Μελί, τοῦ Ρεῖς-Ντερέ, τοῦ Μουρντουβάνι, τοῦ Ἀχιολί καί τόσων ἄλλων χωρίων εἶναι χῶρος ἱερός καί ἀγιοτόκος, ποτισμένος μέ τό νᾶμα τῆς παραδοσιακῆς μικρασιατικῆς εὐσεβείας, μέ τό ὅποῖον ἐποτίσθη καί τήν ἐπότισε καί ὁ σήμερον ἑορταζόμενος Ἅγιος τῆς Μαγνησιακῆς γῆς.

Τό **ναμα** αυτό, δηλαδή ή ευαρέστησις τοῦ Κυρίου, ἦτο ή συνεχής καί βασική μέριμνα τῶν πιστῶν Κρηναίων. Ἐκ τῶν σπλάγχχνων τῆς γῆς ταύτης ἐξῆλθον γενεαί μοναχῶν καί μοναζουσῶν, μαρτύρων καί δικαίων, εὐλαβῶν πιστῶν καί κληρικῶν, μέ ἀνεκτίμητον προσφοράν εἰς τήν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν μας, εἰς τό εὐσεβές Γένος μας, εἰς τόν τόπον, τόν ὁποῖον ἐπλούτισαν μέ μεγαλοπρεπεῖς Ἱεροῦς Ναοῦς καί ἐκπαιδευτήρια Ἑλληνορθοδόξου παιδείας, πρό παντός δέ μέ σπουδήν Θεοῦ καί παραδοσιακῶν ἀξιῶν, αἱ ὁποῖαι ἐλειτούργησαν ὡς καταλύται ζωῆς καί πολιτισμοῦ, τοῦ ἰδικοῦ μας πολιτισμοῦ. Τούς ἐνθυμούμεθα ὅλους ἐν κοινωνία πίστεως καί ὄχι βεβαίως ὀνομαστί, διότι εἶναι "γεγραμμένοι ἐν βιβλίῳ Θεοῦ" καί ἀδύνατον εἰς τήν πεπερασμένην μνήμην τοῦ ἀνθρώπου νά συγκρατήσῃ ὀνόματα καί γενεάς: Τί κι ἂν δέν εἶναι σωματικῶς κοντά μας; Προσευχητικῶς, ἐπαναλαμβάνομεν, πρός σᾶς ἀδελφοί καί πρός ἐμαυτόν, τούς ἐμπνευσμένους ἐπικαίρους ἀλληγορικῆς ἐμβαθύνσεως καί ἐρμηνειῶν στίχους τοῦ ὑμνήσαντος τήν περιοχὴν ταύτην Χίου ποιητοῦ Γεωργίου Βερίτη:

«Στο στερνό το ξεψύχημα δειλινού μυρωμένου

Κάποια ρόδα μαραίνονται, κάποια ρόδα πεθαίνουν.

Πῆγαν νά φέρουν «τήν ἄνοιξη σ' ἓνα κόσμο ἄλλης ζήσης
στό κρυστάλλινο φλοίσβισμα τ' ἀρνακιῦ τοῦ δροσάτου».

(ποίημα «Πασχαλινό»).

Εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ὅλοι αὐτοί οἱ ἀείμνηστοι Τσεσμελήδες, οἱ πρό ἡμῶν ἐνταῦθα βιώσαντες, ἐν οὐρανοῖς ἀγάλλονται καί εὐφραίνονται τήν σημερινήν πανήγυριν καί ἑορτήν, γνωστοῦ ὄντος τοῦ **ἡμετέρου βιώματος**, ὅτι εἰς τήν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν μας δέν ὑπάρχει παρελθόν καί παρόν, παρὰ μόνον ή μόνιμος καί αἰώνιος πραγματικότης τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

Ἀδελφοί μου,

Ἐδῶ, μετά δεκαετίας σιωπῆς, συνεχίζομεν τήν ἀένναον παρουσίαν τῆς Ὁρθοδόξου παραδόσεώς μας. Ὅταν τελῆται ή Θεία Λειτουργία, ὅπως σήμερον, διατηρεῖται ἄσβεστος ή κανδήλα τῆς Ὁρθοδόξου παραδόσεως καί αἱ ζωπάρχοι ἀκτῖνες τῆς δόξης τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἐκχέονται, φωτίζουν καί θερμαίνουν τήν γῆν, μαζί μέ τάς ἀκτῖνας τῶν «κατά χάριν θεῶν», τῶν Ἁγίων μας, καί κατ'

ἐπέκτασιν καί τῶν θεοφιλῶς ἀράντων τόν σταυρόν αὐτῶν καί καλῶς πολιτευσάμενων διά θεοτερποῦς Ὁρθοδόξου βιοτῆς ἀπό αἰῶνος προγόνων μας Κρηنيωτῶν τούς ὁποίους στεφανώνομεν μέ τήν ἀγάπην καί μέ τήν προσευχήν μας.

Ἐν τῇ λαμπρότητι, ἀδελφοί, τοῦ φωτός τούτου τῆς Κρήνης καί τοῦ πολιούχου τῆς Ἁγίου Χαραλάμπους, τοῦ μή δύοντος ἀλλ' ἀνεσπέρως φωτίζοντος τόν νοῦν, τήν ψυχήν, τόν λογισμόν, τήν καρδίαν καί ἐν γένει τήν ζωήν μας, ἐν κοινωνίᾳ μετά πάσης ψυχῆς Ὁρθοδόξων τῆς τῆδε μεταστάσης καί ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου ἀναπαυομένης, εὐχαριστοῦμεν ἑαυτούς καί ἀλλήλους, ἰδιαίτερος ὅλους σας, τούς ἀναλαβόντας ποντοπορίαν θαλάσσης καί ὁδοιπορίαν ξηρᾶς διά νά ἔλθητε προσκνηταί τῆς Χάριτος καί τοῦ Θαύματος τοῦ Ἁγίου μας τῆς Κρήνης, ἐκφράζομεν τήν χαράν μας καί συγχαίρομεν μαζί σας καί εὐλογοῦμεν εἰσόδους καί ἐξόδους σας ἐκ τοῦ παναγίου τούτου τόπου, εὐχαριστοῦντες ὅλους σας καί ἰδιαίτερος ἀπό τῆς θέσεως ταύτης τᾶς ἐπιτοπίους ἀρχᾶς μέ ἐπί κεφαλῆς τόν Ἐντιμότατον φίλον Δήμαρχον Κρήνης καί τήν ἐκπρόσωπον τῆς Ὁρθοδόξου Ἑλλάδος, ὑμᾶς κυρία Γενική Πρόξενε, ἀναγνωρίζοντες καί ἐκτιμῶντες τήν προσφοράν σας, καί πατρικῶς προτρεπόμεθα ὅλους μας νά ἰστάμεθα ἔδραϊοι καί ἀκλόνητοι ἐπί τῆς θείας φυλακῆς τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως μας καί τῶν ἀξιῶν τοῦ εὐσεβοῦς Γένους μας, ὡς ἔπραξαν διαχρονικῶς καί οἱ Ὁρθόδοξοι τήν πίστιν καί τό φρόνημα Κρηنيῶτες, "ἀγρυπνοῦντες ἐν παντί καιρῷ, δεόμενοι ἵνα καταξιωθῶμεν ἐκφυγεῖν πάντα τά μέλλοντα γίνεσθαι καί σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου" (Λουκ. κα', 36), ἔχοντες ὁδοδείκτην τῆς ζωῆς μας τόν λάμποντα ἀπό χαράν Ἁγιον **Χαρα-Λάμπη**, ὥστε νά ἀξιωθῶμεν μαζί του νά ζήσωμεν τήν «πασίχαρη Ἀνάσταση, πού ὅλο πλησιάζει», μαζί μέ τᾶς ψυχᾶς ὅλων τῶν προαναπαυσάμενων καί δικαιωθέντων ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ Κρηναίων πατέρων, προπατόρων, Ἱεραρχῶν, εὐαγγελιστῶν, ἐκπαιδευτικῶν, καί παντός πνεύματος Ὁρθοδόξου Κρηναίου ἐν πίστει τετελειωμένου. Ἀμήν.